

Životopis – pamětník Miroslav Cicko

Pan Miroslav Cicko se zapsal do dějin karlovarské rockové scény jako hráč na bicí nástroje. Ve druhé polovině 80. let působil, mimo jiné, ve známé kapele Coda. Hudba se stala jeho celoživotní láskou..

Dětství, rodina a první kroky k hudbě

Příběh se začíná psát 24. října 1960 v nejzápadnějším cípu Čech, v Aši. Zde prožil prvních šestnáct let svého života. Vyrůstal v harmonickém rodinném prostředí. Matka pracovala jako účetní a otec dělil svůj čas mezi práci v lomu a vedení hospody. Právě v otcově podniku už jako malý kluk pomáhal, čímž získal první pracovní návyky a vztah k pohostinství.

Mládí bylo pevně spojené se sportem. Na 4. základní škole v Aši tehdy řediteloval aktivní hokejista, což školní život výrazně nasměrovalo k ledovému korytu. Nadějnou sportovní bilanci z té doby podtrhuje angažmá v dresu Baníku Sokolov, se kterým dokázal porazit i slavnou pražskou Spartu. Kromě hokeje se věnoval basketbalu a dalším míčovým hrám.

Kolem čtrnáctého roku věku však sportu začala konkurovat hudba. Klíčovým impulsem byla sestra, která hrála na bicí. Blízkost německých hranic navíc umožňovala na vlnách rádia ladit západní rozhlasové stanice. Přes šumící éter se tak poprvé dostal k tehdejším rockovým velikánům, jako byli Deep Purple nebo Led Zeppelin, což zásadně formovalo jeho hudební vkus.

Studia, vojna a pracovní začátky

Po základní škole přišel čas na změnu prostředí a odchod do Prahy. Zde vystudoval obor silničářství a úspěšně odmaturoval. Ve studiu pokračoval na vysoké škole, kde však po čtyřech semestrech došel k rozhodnutí akademickou dráhu ukončit.

V letech 1981–1983 absolvoval povinnou základní vojenskou službu u tankového útvaru ve slovenském Martině. Jako řidič tanku to dotáhl až na hodnost desátníka. Po návratu do civilu nastoupil do zaměstnání u podniku SSŽ Praha, kde pracoval v karlovarské pobočce. V tomto období si také založil rodinu, oženil se a stal se otcem dcery, k níž později přibylo i vnouče.

Rockový život v mantinelech režimu

Paralelně s civilním životem se naplno rozjela jeho hudební kariéra. Postupně působil v několika formacích na Ašsku a Karlovarsku – například v kapelách Code (mezi lety 1986–1988), Barock, Longton Band, Moviepart či The Rage Machine.

Hrát rockovou muziku v tehdejší socialistickém Československu však znamenalo neustálý střet s byrokracií. Každé veřejné vystoupení musel posvětit Odbor kultury na Okresním výboru. Kapela musela pravidelně předstupovat před komise u takzvaných „přehrávek“, které schvalovaly, zda umělci vůbec mohou vystoupit. Výplaty muzikantů

navíc podléhaly rigidnímu systému amortizace hudebních nástrojů. Navzdory všem politickým překážkám však hudba zůstala jeho celoživotní vášní.

Nová éra: Podnikání a cesta do Ameriky

Zlomový rok 1989 a pád komunistického režimu přinesly svobodu jak v profesním, tak hudebním životě. V roce 1990 se rozhodl navázat na rodinnou tradici a začal podnikat v pohostinství. Koupil vlastní hospodu a úspěšně ji provozoval. Později své podnikatelské aktivity rozšířil a přeorientoval se na oblast nákladní dopravy.

Svoboda po roce 1990 přinesla také splnění velkého muzikantského snu. S kapelou Barock se mu podařilo vycestovat za oceán, kde strávili tři týdny koncertováním v klubech přímo v New Yorku. Byl to symbolický vrchol hudební dráhy kluka z pohraničí, který kdysi začínal tajným poslechem rocku z německého rádia.